

גליון מספר 17

אור נחמיה

הבטאון לקהילת יוצאי קוצ'ין {הודו}

יוצא לאור לכבוד הצדיק המקובל האלוף הרב נחמיה מוֹטָא זצוק"ל
בעידודו ובהכוונתו של מורנו ורבנו הרה"ג ר' יעקב יעקב שליט"א
רב הקהילה ומרא דאתרא של מושב "תעוז".

מעשה קונדס וקלות ראש בשמחת תורה

ערוך מתוך הספר "היכל עבודת ה'"

דבר העורך

קוראים יקרים!

בין המצוות החשובות שנתברכו בהם היא ללא ספק מצוות ישיבה בסוכה, במהותה מסמלת הסוכה את אחיזתנו אנו בעולם הזה, מה סוכה זו שהיא כפופה לפגעי הזמן, ואינה עמידה מפני רוחות חזקות אף אנו בעולם הזה, ארעיים ובלי משכן קבע, ואף על פי כן נצטוונו בחג זה בשמחה מיוחדת, כמו שכתוב ושמחת בחגך והיית אך שמח, אפשר שסיבת השמחה נעוצה דווקא בארעיות שהסוכה מסמלת שהרי לכשהאדם יתבונן באפסיות החומר המתכלה והכוחי ועוצם ידי, הרי שמיד יתמלא שמחה אין קץ בידוע כי שהותו כאן בעוה"ז היא אך כתחנת מעבר, כרציף, לקראת העוה"ב המובטח להולכים בתמים, או אז יתמלא בליבו שמחה על שנבחר הוא כעם סגולה לעבוד את ה' וליראה מפניו, בברכת חג שמח לכם ולבני משפחותיכם שלכם

אפי' יוסף

השמחה בעבודת השם שנוכרה במקומות רבים, היא שמחה של מצוה הנובעת מעומק יראת השם.

כי הנה פסוק אחד אומר: "עבדו את ד' בשמחה" (תה' ק ב) ומקביל לו כמשלים אותו בא פסוק שני: "עבדו את ד' ביראה", ובהמשכו המזיגה: "וגילו ברעדה" (שם ב יא), ופירשו חז"ל: במקום גילה שם תהא רעדה (ברכות ל ע"ב). "שאי"פ שאצל כשר ודם היראה והשמחה הן דבר והפכו", בעבודת השם הן משלימות זו את זו ונובעות זו מזו. משום כך עובד השם נדרש לשמחה מתוך יראה ולגיל ברעדה, "כדי שלא יימשך מתוך השמחה לתענוגי העולם וישכח עניני הכורא" (ע"פ רבינו יונה).

גם שמחת יו"ט ליד השולחן המלא כל טוב, שמחה בכשר ויין ובשירות ותשבחות, היא "שמחה של מצוה בגוף ונפש יהדיו", שבה "אפילו הדברים הגופניים, שהם המאכל והמשתה והתענוגים האחרים, כולם חוזרים רוחניים והם עבודת השם" (השל"ה עמוד השלוש דף רב ע"ב).

ואם רוממותה של שמחת יו"ט בשעת האכילה והשתיה בבית-כך, שמחת יו"ט בבית השם, עאכ"ו שאין קץ לרוממותה, שכולה קודש ואין לערבב בה דבר חולין.

באותן שעות מרוממות של עריכת החקפות עם סה"ת, כשהשמחה מתנבצת, אנו נדרשים להעלות עמה את שגב יראת הרוממות, ולשמוח ולשגשג לפני השם בחדרת קודש ובחדרת קודש כאחד. שאם לא כן, אם ניתן לשמחה ולגילה להלהיב אותנו יתר על המדה, מבלי שנרגיש את היראה והרעדה — עשויים אנו, מבלי משים, לגלוש למצב של הריסת הסדר, לפגמת המעם הטוב ולפלישה לתוך אורה של קלות ראש. ומכאן הדרך לשקיעה לתוך שמחת הוללות, אינה רחוקה.

ואמנם צבור האמון על סדר ויראת כבוד בתפלתו בכל ימות השנה, יקל לו להתעלות ביום ש"ת לשיאים גבוהים של שמחה וגילה מתוך יראת כבוד. אך צבור שרופפת בקרבו יראת הכבוד בתפלתו בכל ימות השנה, ומכ"ש אם רווחת בקרבו קלות ראש, מן הסתם תהא שמחתו ביום ש"ת או קרירה ועלובה, או גועשת ורועשת ומתוך קלות ראש.

וישנם צבורים שדווקא בעת כזאת הם גולשים על נקלה לפסים של הפרעת סדרים, אם קלה אם חמורה. אלה הם צבורים שיצרי שנאת חנם. קנאה ותהירות מקננים בקרבם. יצרים אלו שרוסנו ונדחקו פנימה, בימים הנוראים מאימת הדין, שבים ומתפרצים החוצה ביום שבו השמחה חוגגת ומפוזת, והיראה כמו נסוגה והסתירה פניה.

אז ירקדון בין החוגגים הרוקדים האלה גם ריב, גם מריבה.

כי עליכן אמרנו:

יהיו נא לנגד עינינו תמיד וביהוד ביום הקדוש הזה, יום ש"ת, שלושת הציוויים שהזכרנו בפתח דברינו:

עבדו את ד' בשמחה עבדו את ד' ביראה וגילו ברעדה!

אור נחמיה

אגוד קהילות יוצאי קוצ'ין

טלפון מערכת: 0527-629249

כתובת המשרד: רח' קלישר 5 ב"ב

מיקוד 51388

דוא"ל: ORNM12@walla.com

ניתן לשלוח הערות, תגובות, ומודעות

אין לטלטל בשבת במקום שאין ערוב!

© כל הזכויות שמורות למו"ל

העלון יוצא לאור לע"נ הרב הבקיא והגדול

כבוד מורנו הרב אליהו בן כ"ר יוסף אליה זצ"ל

גלב"ע י"ט תשרי (חוה"מ סוכות) תשי"ג

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים, אמן

הוקדש ע"י המשפחה – יסוד המעלה

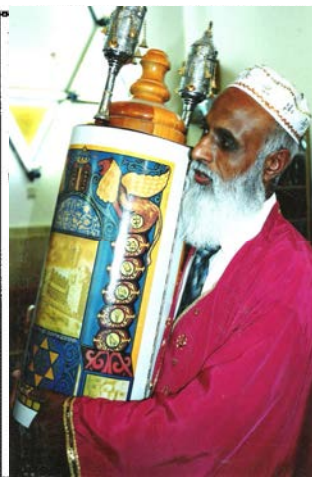
ולשמחה מה זו עושה!?

מאמר מאת מורינו ורבנו הרה"ג יעקב יעקב שליט"א

מרא דאתרא דמושב תעוז ורב הקהילה!

השמחה אצל פשוטי העם בשמחת תורה, השמחה היא על עצם היותם משתייכים בקשר בל ינתק לחוליה של כלל ישראל אשר ביניהם מצויים "האתרוגים" המורמים מעם, הם חלק מאותה חטיבה שבה מצויים צדיקי עולם וחסידים, ואף הם זקוקים וצריכים את אותה הערבה, כי בלעדיה עם ישראל לא שלם. וזוהי השמחה הגדולה

בשמחת תורה להיות חלק לעם סגולה וכולם צריכים את כולם והערבות היא הדדית. שמחה של איש אחד בלב אחד כאשר החוט המקשר ביניהם היא התורה הקדושה ונועם מצוותיה. ומכאן נעבור לתאור קצר על השמחה המיוחדת הנהוגה בעדתינו ביום "שמחת תורה", כמה יפה לראות את ביהכנ"ס המקושט בשלל קישוטים לקראת החג, ומה מרגש לראות את בחורי העדה שכוחם במותניהם באים בערב החג לנקות ולקשט את ביהכנ"ס מתוך שמחה אמיתית ממריקים הם את ספרי התורה בחשק רב (דבר זה חייב להשתמר בקרב הקהילה והיא נותנת את השימור והחיווק לדור הצעיר במסורת אבותינו). "ואת עלית על כולנה" זהו בניית האפריון המיוחד לספרי התורה הקרוי אפיריון זה נבנה באהבה רבה כולו מקושט

הרב שליט"א בהכנסת ס"ת בכפר יובל

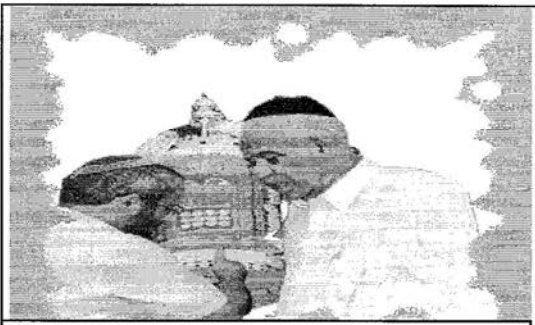
בכדים צבעוניים ומנורות, וזאת להראות את החיבה והכבוד המיוחד שאנו חשים לספרי התורה היוצאים לקראתנו מן ההיכל, כמה מרגש לראות את זקני הקהילה ונכבדיה קופצים ורוקדים בהקפות לפני הס"ת, ובוה מקיימים הם את הפסוק: "ידוד מפוז ומכרך בכל עוז לפני ה'" מהו בכל עוז? כתוב במדרש שהכוונה בכל כוחו. יש לציין שגם הנשים והטף באים לביהכנ"ס בכדי לראות את ההקפות ולשמע את השירים המיוחדים של העדה מתוך הספר "שיר קולס". בהיותנו בגולה בחו"ל היות והיו ב' ימים טובים, שמיני עצרת וחג שמחת תורה, היו הגברים שרים לפני תחילת ההקפות מספר שירים בכדי לאפשר לנשים להגיע בזמן ולסיים את ההכנות לחג השני, והרי שהמיוחד בשמחה זו היא שמחה זו היא כללית לכל העדה ולא פרטית, משום ששמחים לגומרה של תורה. ה' יתברך ישמחנו בבניין בית מקדשנו ותפארתנו ויקיים בנו "ושבתם מים בששון ממעיני הישועה" אמן ואמן.

כתב המהרי"ק (שורש ט') בשם רב האי גאון: "ביום שמחת תורה רגילים אצלנו לרקד בו אפילו כמה זקנים, בשעה שאומרים קילוסים לתורה, ואל יאמר אדם: "אין זה כבודי", וכבוד התורה לרקוד לפני העם כאחד הריקים". המשנה ברורה הביא (או"ח סי' תרס"ט סי"א): "שיש להתאמץ בזה לרקוד ולזמר לכבוד התורה כמו

שכתוב אצל דוד המלך ע"ה שהיה מפוז ומכרך בכל עוז לפניו". השאלה הנשאלת היא על פשוטי העם! על מה ישמחו בשמחת תורה? הרי אין זו שמחה טבעית, ולכאורה גם לא מובנת? הנה ידוע מה שמובא במדרש, המשל של ארבעת המינים: "האתרוג" יש בו טעם וריח, דומה למי שיש בו תורה ומעשים טובים. "הלולב" יש בו טעם ואין בו ריח, דומה למי שיש בו תורה ואין בו מעשים טובים. "הדס" יש בו ריח ואין בו טעם, דומה למי שיש בו מעשים טובים ואין בו תורה. "ערבה" שאין בה לא טעם ולא ריח, דומה למי שאין לו מעשים טובים ולא תורה... וכבר נפסקה ההלכה בשו"ע (או"ח סי' תרנ"א י"ב): "ארבעה מינים הללו מעכבין זה את זה, שאם חסר לו אחד מהם לא יכול לברך על השאר, משום שכולם מצווה אחת הם! כך עם ישראל הוא חטיבה אחת שבתוכה אנשים בעלי גוון שונים, ואף אלה הדומים לערבה שאין בהם לא תורה ולא מעשי"ט בכל זאת הם חלק מהחטיבה של כלל ישראל, ומבלעדיהם החטיבה איננה שלמה. והדין של "כל ישראל ערבים זה לזה נאמר על כל כלל ישראל, וכל אחד ערב לחבירו, ולפלא שרואים אנשים המקפידים על "אתרוג" מהודר ויפה ואילו על הערבה אינם מקפידים בהדרה, והאמת שגם אם יהא האתרוג מהודר ביותר אבל הערבה לא תהא ראויה לברכה הרי שאין שום ערך לאתרוג. כעין זה אנו מוצאים בפרשת הקטרת הקטורת לפני ה', הנה בפרשה זו אנו מוצאים שלל של סוגי צמחים המפיקים ריח טוב כמו: "הלבונה", "הצור", "הציפורן", והנה יש סוג נוסף שריחו רע ביותר והוא "החלבונה" ומכל מקום נאמר: "ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה", והדבר מבחיל מאוד!! לאור זאת ניתן לומר שזהו טעם

מאי טעמא ? ! - המדור הפופולרי על מיוהגי העדה!

פעמים רבות נשאלנו אודות הקמת "המאנארה" - אפיריון שבו מונחים ספרי התורה בחג שמחת תורה, לשם כך פנינו למו"ר הרב שליט"א על מנת לדעת מה הטעם למנהג זה ולהלן תשובתו: "אכן, מנהג הקמת המאנארה לכבוד ספרי התורה הוא ייחודי לעדתנו. כעין המנארה שבונים לכבוד חתן וכלה ליום נישואיהם ולשבעת ימי המשחה, ככתוב בפסוק: "אפיריון עשה לו המלך שלמה" (שיר"ש ג' ט') ומפרש המצודות ציון (שם) על המילה "אפיריון" - מטה שנושאין בה את הכלות, והגמרא מפרשת (בסוטה יב' ע"א) על הפסוק "וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי (שמות ב') שפסוק זה נאמר על עמרם שלאחר שגירש את אשתו יוכבד, חזר ולקחה, והתחתן שוב עם יוכבד והושיבה באפיריון, ואהרן ומשה מרקדים לפניו, ומלאכי השרת אומרים: "אם הבנים שמחה" (תהילים קי"ג), וידוע שהתורה נמשלה לכלה, כדכתיב: "תורה צוה לנו משה מורשה קהילת יעקב", אל תיקרי מורשה אלא מאורשה, דהיינו שהתורה היא ככלה, ואם התורה נמשלה לכלה, הרי שמקומה של הכלה באפיריון - "מנארה" - כמו הכלה שיושבת ביום נשואיה באפיריון, ועם ישראל שהם נמשלו לחתן, תפקידם לשמח את הכלה שהיא התורה כדכתיב: "כיצד מרקדן לפני הכלה?" ובעניין הקישוט וההדר של המנארה הוא לקיים מה שכתוב "זה א-לי ואנוהו".

ר' אברהם חי עזרא הי"ו בהכנסת ספר התורה שכתב

בני וחזני הקהילה בעבר!

מורנו הרב אליעזר מולייאר זצ"ל

— ראיון עם בנו, ר' אברהם חי—עזרא יבדל"א.

מראיינת הנכדה: סמדר א. (יסוד המעלה)

כתבה מספר 1 — אבא (הרב) — בהבט האישי והמשפחתי.

הייתי מבלה את רוב זמני אצל הרב וואוצ'קה מולייאר זצ"ל. אצלו בחדר ישבתי והעתיקתי שירים ופיוטים, אותו גם שאלתי את כל השאלות שרציתי לדעת, בכיתו ישבתי ולמדתי. כבחור אני זוכר את ביתו מלא בספרים, גם אם לא היה לו מספיק כסף, על קניית ספרי קודש לעולם לא ויתר. אחר כך פתחתי עסק לייצור קופסאות מקרטונים, את העבודה הזו למדתי

תוך התבוננות בתהליך הכנת הקופסאות אצל אדם אחר. היה ביקוש גדול מאוד לקרטונים ואריזות, וכבר הזמנתי מכונת חיתוך, ונאלצנו לעבוד גם בלילות, אך את המפעל הקטן והמצליח הזה השארתי אחריי, עם העלייה לארץ ישראל. ש-

מתי התמנה אבא למלמד ורב? — אינני

זוכר מתי הוא התמנה לרב, מאז ילדותי אני זוכר אותו כרב, יחד עם אבי שימש ברבנות גם רב נוסף, ששמו היה הרב שמעון מולייאר זצ"ל. (הדוד של אביגיל

נחמיה שתחיה מיסוד-המעלה) ש-

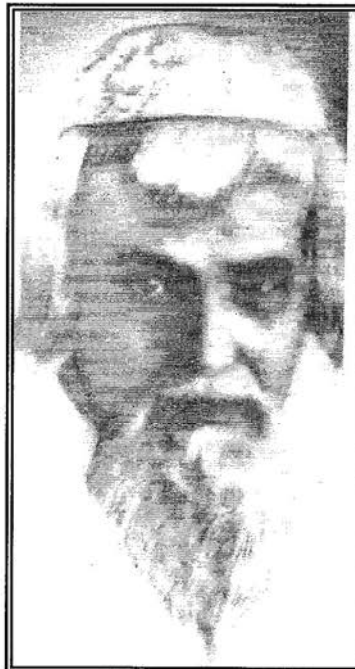
האם עסק הרב במלאכה? כמה שעות

הקדיש למלאכה וללימוד תורה? אבי

למד תורה בעצמו ולימד אחרים, גם גדולים וגם קטנים. אם נותר לו זמן פנוי היה אבי מסייע לי בעבודת הקרטונים. כמו כן הוא היה יוצא לשוק לערוך קניות לבית. מרבית עיתותיו היו מוקדשים ללימוד עצמי ולימוד אחרים. ש- אשת

הרב. אימי חנה ז"ל, אשת הרב, היתה אישה צנועה, ודאגה רבות לילדיה. אמא היתה אישה חולה מאוד (ל"ע). אני זוכר שאמא הבטיחה לי שתחוג לי בר מצווה גדולה, אבל היא לא זכתה, שכן הייתה חולת אסטמה, ונפטרה בהיותי בן 13, באותה שנה של הבר-מצווה. דבר נוסף שזכור לי מאמא הוא: שאחת לחודש היא היתה משקה את כל הילדים בבית ב"צינוק", שהוא תה משלשל, על מנת לנקות את כל מערכת העיכול. זו הייתה דרכה לשמור על בריאות ילדיה. לאחר פטירת אמא ע"ה, עיקר הנטל נפל על האחיות, ובנות המשפחה. בימי שישי כשההכנות לשבת היו בעיצומן, אבי היה נוהג לקחת את הנכדים לטיול קצר על מנת לסייע לאחרים לסיים את ההכנות לשבת. כמו כן היה מקבץ את הנכדים סביבו והיה מספר להם מעשיות מן התנ"ך.

כתבה נוספת תופיע בקרוב...

שאלה- הולדת הרב? הוריו, מס' אחים ואחיות

ועיסוקם?— אבי, הרב אליעזר מולייאר זצ"ל, נולד בשנת 1881 בעיר ארנקולם, שם אביו היה ר' יוסף ז"ל ושם אימו יוכבד ע"ה, לאבי (ר' אליה) ולאימי (חנה) נולדו ילדים, אבל נותרנו רק חמישה, שלושה בנים ושתי בנות. (באותם ימים תמותת תינוקות הייתה שכוחה) נכון להיום נשארו שניים, אחותי הגדולה

ממני, שרה חי שתחיה, מרמת אליהו ואני שמתגורר כיום ביסוד המעלה. אבי קיבל בירושה מדודו 11 חנויות קטנות ליד השוק בארנקולם, אותן אבא השכיר לסוחרים גויים מקומיים, ומהשכרת החנויות בא הכסף לצרכי הבית, כמו כן הוא קיבל משכורת צנועה מבית הכנסת. עם הזמן נקלעה המשפחה לקשיים כספיים וחובות, כי החנויות היו במצב רעוע ודרשו תיקון יסודי וכסף רב, דבר שאילץ את אבי ללוות כסף מגוי, אחד ממשפחות הראג'ה המקומיים, שהיה מלווה בריבית. ריבית זו רק הלכה ותפתח עד שאבא נאלץ למשכן את החנויות וגם את ביתנו, ולבסוף נאלץ למכור את כל החנויות על מנת להציל את הבית הפרטי ולשלם את החובות שהצטברו. אני כילד אינני זוכר שאבא עסק במלאכה כל שהיא, אלא

רק למד ולימד תורה והיה הרב של הקהילה. אחותי הגדולה רבקה ז"ל מיסוד המעלה, ואחותי שרה חי תבדל"א - נשאו רבות בעול עבודות הבית, ובסיוע לכלות הצעירות שהצטרפו למשפחה. אחי הגדול יוסף חי ז"ל מפתחיה — עסק בעסקי בדים, ולאחר מכן עבד בחנות לבדים. אחי ר' משה ז"ל, החזן הידוע מנבטים, — גם כן עסק בעסקי בדים, ולאחר נישואיו הוא פתח חנות מכולת ב"מאלה", שמשם הייתה אשתו. האחים היו קונים מצרכים לבית, ובכך תרמו את חלקם לניהול משק הבית. האחיות עסקו רק בענייני הבית. יש לציין שבאותם הימים כל "החמולה" חיה יחד בבית אחד, והיו לא מעט חיכוכים בשל כך. בנות המשפחה שנישאו, עברו לבית בעליהן, וגם שם הייתה ה"חמולה" של משפחת הבעל. אני, (אברהם חי-עזרא) הצעיר במשפחה, למדתי שמונה כתות, וכשנאלצתי לעזוב את לימודי,

מן הגורן ומן היקב..

מבזק בקהילה! - דיווחים ועידכונים

כפר יובל: בס"ד יערוך כבוד הרב שליט"א סיור בקהילה בימי חוה"מ, כמו כן נשגר ברכת מזל טוב חמה ולבבית למשפחת בהכנס בנם לעול המצוות. **רכסים:** ברכת ישר כוח שלוחה לידידנו חיים קלינגל נ"י על תרומתו לשיבת בין הזמנים בנותנו עשרה סטים של דיסקים מפיוטי העדה שבהוצאתו.

תעוז: (1) ברכת מזל טוב חמה ולבבית נשגר לר' אברהם יוסף לרגל הכנס הנכד בעול המצוות. (2) כבוד מורנו הרב שליט"א יקבל את הקהל הרחב בסוכתו בחוה"מ סוכות ביום ה' מהשעה 14.00 לאמירת לחיים ולשמחת החג.

מי שברך אבותינו הוא יברך את:

שרה בת רבקה, מטרני חיים בן מזל, מטרני אלי בן שרה, מרדכי בן שרה, קובי בן שרה, מאור בן שרה, רקפת-רבקה בת שרה, משה מדי, רותי אליאס, אורי דוד אליהו, משה דוד משה, אליוני אליהו, משה שמעון חי יוסף, משה אסתר ורמי ביזי, שמעון נחמיה, אורי אליהו, שמעון ותמר יוסף, משה אליהו אליהו, ר' אברהם יוסף, יצחק יוסף, יקירה אליאס, משה אביטל הרצל, משה מרדכי יצחק, מרדכי נחמיה, יוסי באטוט, משה נוח וציפי שמואל, רבקה אליהו, משה אשד, משה שמעון חי יוסף, משה סימון יונה, משה אליהו, יקירה יוסף, משה מרים יהודה, ועוד

זה הזמן לחכות ל"אחרי החגים"!

"נגריית סימון"

בהנהלת אבי סימון (תעוז)

שמחים להגיש

את מרצעי "אחרי החגים":

מחירים מיוחדים

על ארונות קיר וטואלט!

כי רק אצלנו, הנהגה אמיתית!

לבני העדה!

פלא: 0522 - 672893

למערכת העלון

דרוש בתרומה פסס

במצב תקין בתודה

שידוכין לבני העדה

לשם שמים

אנא לכתוב פרטים למר

מ'רא ד'כא - (מרדכי)

ת.ד. 6637 ירושלים

910660 ושנפגש רק

בשמחות!

טל: 026257676

המענויין לפרסם במדור זה:

ספר, או סידור תפילה הקשורים לעדה וכו' וכן דיסקים של פיוטי העדה. נא לשלוח העתק למערכת ונשתדל לפרסמו. (כמובן שהדבר יעשה בתאום עם ועדת הביקורת)

החגים: מנוי שנת ל'אור נחמיה-

הבטאון שלך!

סיור בקהילה: סיור שנערך ע"י מורנו הרב שליט"א בקהילות השונות

כפר יובל: ביום שנכפל בו פעמים כי טוב, יום שלישי כ"ג אלול התשס"ה, התקיים ארוץ מפואר של הכנסת ספר תורה חדש לביהכנ"ס בכפר יובל, מה מרגש היה לראות את בני הדור הצעיר של הקהילה רוקדים ושמחים לכבודה של תורה, טקס זה התקיים לראשונה לאחר שנים מספר שלא הוכנס ספר תורה להיכל, לכן האירוע היה רב משתתפים, ובכולם אחזה ההתרגשות לנוכח השמחה הגדולה, ספר התורה הוכנס בהשתדלות כל בני הקהילה כפי איש אשר ידבנו ליבו, תהלוכה יצאה מביתו של נכבד הקהילה ר' גבאי הי"ו, כאשר על הכול מופקד רבה של מושב כפר יובל, אשר ניהל את הארוע ביד רמה ובעזרתם של וועד ביהכנ"ס. התרגשות גדולה אחזה בקהל שעה שהגיע למקום מורנו הרב יעקב שליט"א אשר התקבל בחום ע"י הרבנים והקהל, כמסורת העדה לעת שמחה שכזאת לבש הרב "קאפה" וטופי מיוחדים, המשמשים לשמחות מעין אלו, לאחר שהוכנסו ספרי התורה למקומם, דרש כבוד מורנו שליט"א, בענייני מנהגי העדה, ודיבר על החשיבות שיש לתת בהעברת המסורת לדור הבא. בעתיד נשתדל לסקר את הארוע שהיה בהרחבה, ולשם כך נבקש מבני הקהילה בכפר יובל לשלוח תזכיר על הנעשה, כמו כן בידי המערכת תמונות מהארוע המרגש ונשתדל לפרסם את חלקם.

יסוד המעלה: באותו יום זכינו לראות פעמיים כי טוב, היה זה בעת ביקורו המרגש של מו"ר הרב שליט"א (ונציגי המערכת) בביהכנ"ס של יסוד המעלה, כאשר במסגרתו התוודענו למתפללי ביהכנ"ס, הנאמנים בדרכי האבות ובראשם החזן ר' אברהם חי עזרא הי"ו, הרב שליט"א דרש במקום, ולאחר מכן נערך פאנל רב שיה קצר על מנהגי העדה ושאלות בהלכה, לאחר תפילת מנחה נפרדנו מהתושבים בתקווה לשוב ולהוועד בקרוב... (את דרשת הרב ניתן לקבל ע"ג דיסק במערכת)

לבקשת הרבים!

הגנו שמחים להודיע כי נאות הרב שליט"א לאפשר הקלטה של שיחותיו הרבות אשר נאמרו במקומות שונים השיחות הוקלטו ע"ג דיסק באיכות טובה אשר ניתן להשיגם במערכת, להלן רשימה חלקית של השיחות:

- (1) כוח השכחה - נאמרה באשדוד
- (2) כוח לימוד התורה - פרשת עקב
- (3) כוחו של המאמין - פרשת ואתחנן

בית ההוראה 88

בית ההוראה ושאלות בהלכה פתוחים לקהל הרחב מידי

יום בין השעות 21.00 - 22.30

רישום לנישואין והדרכת החתן בנושא הבית היהודי יערך

במקום (בתאום מראש).

מחלקה להדרכת כלות (כנ"ל).

לשאלות בענייני הלכה וקביעת תורים

חייג: 02 - 9911655 בית הרב.

"אור חנויות": לזכות, לרפואה, הצלחה ולהבדיל לעילוי נשמה!

מחשב המערכת

נתנם לע"נ

מנחם (קוצ'ה) אליהו ז"ל

הוקדש ע"י הנכדים

לע"נ

יצחק בן יוסף ז"ל

אסתר בת שרה ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה.

נדבת מר יפת יוסף

לע"נ

אברהם בן אפרים ז"ל

פנינה בת שרה ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה.

הוקדש ע"י מר אבי סימון

בסיוע

מתפללי ביהכנ"ס

כפר אוריה

לברכה והצלחה

ורפואה שלמה

לזכות

מרדכי נחמיה

ובני משפחתו

לברכה והצלחה

בכל העניינים